

ประชาสัมพันธ์

1. เชิญร่วมฉลองวัด ในเดือนมีนาคม มี วัดน.ยอแซฟ พนัสนิคม วันเสาร์ที่ 20 มีนาคม และ วัดแม่พระรับสาร จ.ตราดวันเสาร์ที่ 27 มีนาคม 2010
2. เชิญชวนเด็ก ๆ และเยาวชนเข้าร่วมโครงการ "ค่ายนี้รัก" ซึ่งจะจัดขึ้นในวันที่ 9 -11 เม.ย. 2552 ณ บ้านเพชรสำราญ หัวหิน เปิดรับตั้งแต่ชั้น ป.6 ขึ้นไป สอบถามรายละเอียดได้ที่ ปุก (089-1042928) หรือ เซอร์รี่ (084-1206094)
3. ผู้ปกครองที่ประสงค์ให้บุตรหลานของท่าน ได้เรียนคำสอน ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อนนี้ เชิญติดต่อได้ที่คุณพ่อเบต้า
4. เชิญร่วมมิสซา อาทิตย์โบราณ ในวันอาทิตย์ที่ 28 มี.ค. หลังมิสซามีประชุมสภาอภิบาลเตรียมการ เรื่องสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ ที่อาคารวัดหลังเก่า

สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ HOLY WEEK

- วันพุธที่ 31 มี.ค. วันพุธสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ งดมิสซาที่วัด ไปร่วมมิสซา และ พิธีเสกน้ำมันที่วัดศรีราชา เวลา 19.30 น.
- วันพฤหัสบดีที่ 1 เม.ษ พุธหัสย์ ศักดิ์สิทธิ์ ระลึกถึงพระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท พิธีล้างเท้า และ มิสซาเวลา 19.30 น. หลังมิสซาตั้งศีล.
- วันศุกร์ที่ 2 เม.ย. ศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ พระเยซูเจ้าทรงรับทรมาน และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน (ห้ามเนื้อและถือศีลอดอาหาร) เติมน้ำ เวลา 19.00 น. และ วจนะพิธีกรรม พิธีนมัสการกางเขน (พระสงฆ์ฟังแก้บาปตั้งแต่เวลา 19.00 น.)
- วันเสาร์ที่ 3 เม.ย. วันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ เสกน้ำ เสกไฟ เสกเทียนปัสกา ประกาศสมโภชปัสกา มิสซาเวลา 19.30 น.
- วันอาทิตย์ที่ 4 เม.ย. สมโภชปัสกา พระเยซูเจ้าทรงกลับคืนชีพ มิสซาเช้า 9.00 น. (อังกฤษ) 10.30 น. (ไทย)

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

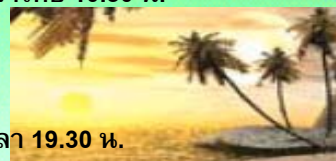
เลขที่ 167 ถนนลพทาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โทร. 0-3874-5216 คุณพ่อเบต้า โทร. 081-255-6507

วันอาทิตย์ พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ ภาษาอังกฤษ เวลา 09.00 น. และ ภาษาไทย 10.30 น.

วันพฤหัสบดี ร่วมใจสวดสายประคำเกิดเกียรติแด่พระแม่ เวลา 19.00 น.

วันจันทร์ - วันศุกร์ พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เวลา 19.30 น.

วันเสาร์ นพวารแม่พระนิจจาหนุเคราะห์ และพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เวลา 19.30 น.

วันที่ 11 ของทุกเดือน เวลาทุ่มครั้ง ขอเชิญร่วมแห่ทิดเกียรติแม่พระที่วัดบางแสน

สารวัต <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< OUR LADY OF LOURDES CHURCH >> บางแสน

ปีที่ 16 ฉบับที่ 793 วันอาทิตย์ที่ 14 มีนาคม 2553/2010

สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลมหาพรต

“กินเลี้ยงฉลองกันเถิด เพราะลูกของเราผู้นี้ ตายไปแล้วกลับมีชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก”

ข้อคิด

ท่านเป็นบุตรคนไหนของพระเป็นเจ้า? ท่านตอบรับโดยคำสัญญาแห่งศีลล้างบาปว่าจะดำเนินการชีวิตที่ดี ละทิ้งบาปและกิจการต่างๆของปีศาจ ท่านเข้าใจคำสัญญานี้เมื่อท่านเติบโตขึ้น สิ่งสำคัญกว่าคือการดำเนินชีวิตประจำวันตามคำสัญญานั้น พ่อแม่ให้อภัยแก่ลูกเสมอ มีแต่ว่าลูกจะเสียใจ กลับใจและเข้าไปขอโทษพ่อแม่หรือไม่? ลูกที่รู้ว่าตนผิดไปแล้วก็ต้องชดเชยความผิดนั้นด้วยการกระทำความดี ฟิน้องเข้าใจวงจรชีวิตที่ดีอย่างนี้แล้ว จงดำเนินชีวิตตามวงจรแห่งการเดินไปสู่สวรรค์นี้เถิด อาแมน

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันพฤหัสบดี 18 มี.ค.10 ระลึกถึง น.ซีริล แห่งเยรูซาเล็ม พระสังฆราช และนักปราชญ์แห่ง
 พระศาสนจักร, ร่วมใจสวดสายประคำเทิดเกียรติแม่พระ เวลา 19.00 น.
 วันศุกร์ที่ 19 มี.ค.10 สมโภช น.โยเซฟ ภัสตาของพระนาง พรหมจารีมารีัย
 วันอาทิตย์ที่ 21 มี.ค. 10 สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่างๆในคริสตศิลป์
หมวด 5 รังสี ตัวอักษร สี และตัวเลข

ตัวเลข (Numbers)

เลขแปด (Eight) เป็นตัวเลขแห่งการกลับคืนพระชนม์ชีพ เพราะพระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ชีพ
 ในวันที่แปดหลังจากเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ด้วยเหตุนี้อ่างน้ำมนต์ ที่ใช้ในพิธีศีลล้างบาปจึงมักทำเป็นรูป
 แปดเหลี่ยม

เลขเก้า (Nine) เป็นตัวเลขของเทพสวรรค์ เพราะในพระคัมภีร์กล่าวถึงกลุ่มเทพสวรรค์ ที่ขับร้อง
 เพลงประสานเสียงเก้ากลุ่ม

เลขสิบ (Ten) เป็นจำนวนของพระบัญญัติที่พระเจ้าทรงมอบให้กับโมเสส พระบัญญัติดังกล่าวจึง
 เรียกกันว่า พระบัญญัติสิบประการ

ข้อคิดสะกิดใจ

ใจกว้าง

หัวใจที่กว้างใหญ่	สะอาดใสไร้มลทิน
พร้อมรับได้แม้หิน	ละลายสิ้นไม่นำพา
หัวใจพร้อมจะให้	และห่วงใยเห็นคุณค่า
เต็มเปี่ยมด้วยศรัทธา	และเมตตาอยู่ภายใน
ไม่เคยคิดคำนวณ	หรือทบทวนรับเพียงใด
ไม่ว่าจะเป็นใคร	เห็นภายในที่นุ่มนวล
ความคิดการกระทำ	เป็นผู้นำทุกสิ่งควร
ให้ก่อนไม่เรรวน	ทุกสิ่งชวนให้สุขใจ
ให้อภัยกับทุกคน	ไม่สับสนสะอาดใส
ทุกเหตุการณ์พร้อมก้าวไป	ไม่เป็นไรทุกสิ่งดี

สังคมหน้าวัด

โดย ... น้องเล็ก พริกหยวก

@ @ สวัสดิ์พ่อแม่พี่น้องทุกท่าน วันนี้วันอาทิตย์ที่ 14 มีนาคม เป็นอาทิตย์ที่ 4 เทศกาลมหาพรต วันนี้
 คุณจะมาเดินทางทางเขนร่วมกับพระเยซูใหม่เอ๋ยน้องเล็กขอรายงานตัวค่ะ..... @ ชาวจากกลุ่มเยาวชน พี่
 ปิ๊กแจ้งว่า จะจัดค่ายเยาวชนภาคฤดูร้อนขึ้นระหว่างวันที่ 9 – 11 เมษายน (ได้ข่าวแว่วๆว่าจะหาวันเหมาะกว่านี้ ริ
 เปลา) ที่หัวหิน เพื่อเตรียมเยาวชนรุ่นเล็กให้เข้ามา
 ช่วยงานพิธีกรรมมากขึ้น และเตรียมเยาวชนรุ่นใหญ่เข้า
 มาช่วยรับงานต่อจากรุ่นพี่ต่อไป ท่านใดอยาก
 สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มเยาวชน ก็ติดต่อได้ที่พี่ปิ๊กนะ
 ค่ะ..... @ เปลี่ยนอีกแล้ว โยกย้ายตัดหน้าสังฆมณฑล
 คณะเยสุอิต ปรับย้ายคุณพ่อโอลิเวียร์ โมแรง ไป
 ปฏิบัติงานที่บ้านสวนเจ็ดริ้น เชียงใหม่ และให้คุณพ่อ
 มาร์ติน ซูฮาร์โตโน อดีตอธิการแขวงเยสุอิตแห่ง
 ประเทศไทย มาช่วยวัดบางแสน ตั้งแต่วันที่ 12 มีนาคม
 2010 เป็นต้นไป @ เริ่มแล้วค่ายคำสอนเยาวชนวัด

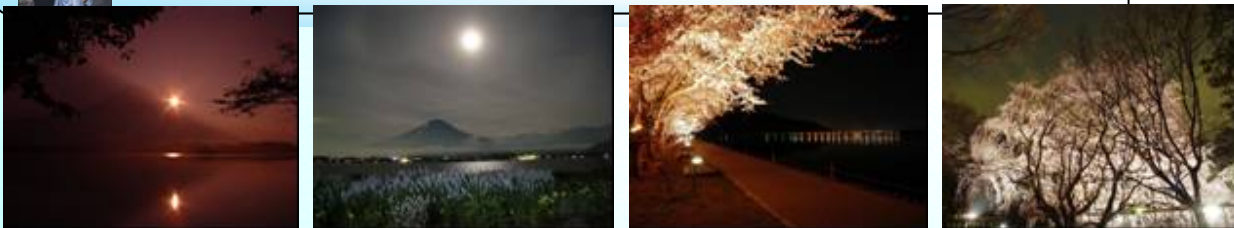

บางแสน ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 8 มีนาคมที่ผ่านมา เยาวชนที่เข้าค่าย
 จะได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับพระคัมภีร์ เด็กที่ได้รับศีลมหา
 สนิทแล้ว ก็จะเตรียมตัวเพื่อรับศีลกำลังต่อไป นอกจากนี้ก็จะมีกร
 สอนภาษาอังกฤษเสริมให้ด้วย พ่อแม่ท่านใดที่เพิ่งทราบข่า
 อยากรจะส่งลูกหลานเข้าค่าย ลองติดต่อคุณพ่อเบต้า เจ้าอาวาส คง
 จะยังรับได้..... @ วันจันทร์ที่ 8 มีนาคม สมาชิกสภาอภิบาล
 ฝ่ายธรรมทูต 2 คน คือ คุณเลิศศักดิ์ และอาจารย์วิชัย ร่วม
 เสวนาและอธิษฐานร่วมกับคริสเตียน ในโครงการคริสตศาสนิก
 สัมพันธ์ ที่

วัดศรีราชา
 มีคริสตชนคาทอลิกและคริสเตียนเข้าร่วม 30 กว่าคน เริ่ม
 ด้วยการร้องเพลงของแต่ละฝ่าย เสวนาเรื่องการเตรียมตัว
 เป็นพระสงฆ์และศิษยาภิบาล การอยู่ร่วมกันกับพี่น้องชาว
 พุทธ การอ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐานร่วมกัน นำโดยคุณ
 พ่อประสิทธิ์ ตันเจริญ (คุณพ่อเบี้ยว) ... ครั้งต่อไปเป็นวัน
 จันทร์ที่ 5 เมษายน ใครสนใจขอเชิญนะครับ @
 ประกาศแจ้งไว้ล่วงหน้า วันอาทิตย์ที่ 28 มีนาคม อีก 2
 อาทิตย์ เป็นวันอาทิตย์โบลาน จะมีเสกโบลานและแห่โ
 ลาน เพื่อระลึกถึงการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างสง่า ขอเชิญพี่น้องร่วมแห่โบลานโดยพร้อมเพรียงกัน
 แนนอน ต้องมาก่อนเวลามิสซาสักหน่อย ออกจากบ้านให้เร็วอีกนิดก็คงจะทันเวลา นะพี่น้อง แล้วก็เตรียม
 ตัวเข้าสู่ช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์..... @ วันนี้ขอลาพี่น้องไปก่อน..... สวัสดิ์ ///

จิตภาวนา" 11-13 กันยายน 2552

ช่วงเวลาที่แสนดี (ตอนที่ 10) ต่อ

- 2) มนุษย์เป็นอะไรเมื่อเทียบกับเทวดาและนักบุญในสวรรค์
- 3) สรรพสิ่งทั้งมวลที่ถูกสร้างขึ้นเป็นอะไรเมื่อเทียบกับพระเป็นเจ้า? ลำพังตัวฉันเองจะเป็นอะไรได้?
- 4) ให้พิจารณาความเสื่อมสลายของตัวเองและสังขารของร่างกาย
- 5) ให้มองเห็นตัวเองเป็นเสมือนแผล กัดหนอง ที่เย็บไปด้วยบาปมากมาย มลทินมากมาย และพิษแห่งความเลวทรามชั่วช้าที่สุด

ข้อรำพึงที่สี่

การพิจารณาว่า พระเป็นเจ้าเป็นใคร เราได้ทำบาปต่อผู้ใด นึกถึงคุณสมบัติของพระองค์และเปรียบเทียบกับสิ่งตรงกันข้ามกับพระองค์ซึ่งมีอยู่ในตัวเรา อาทิ ปรีชาญาณของพระองค์กับความโง่เขลาของตัวเรา สรรพภาพของพระองค์กับความอ่อนแอของเรา ความยุติธรรมของพระองค์กับความอยุติธรรมของเรา ความดีงามของพระองค์กับความชั่วร้ายของเรา

ข้อรำพึงที่ห้า

ความพิศวงใจอันลึกซึ้งซึ่งเกิดขึ้นขณะเมื่อเราคิดพิจารณาสิ่งสร้างต่างๆ ว่ามันปล่อยให้เรามีชีวิตอยู่และค่าจุนชีวิตของเราอย่างไร เหล่า**เทวดาตาบ**แห่งองค์ผู้ทรงความยุติธรรม ได้อดทนกับเรา ปกป้องรักษาเราและสวดภาวนาให้เราอย่างไร คิดถึงเหล่า**นักบุญ**ที่ได้อธิษฐานขอและสวดภาวนาให้เรา คิดถึง**ท้องฟ้า ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว** ตลอดจน**ธาตุต่างๆ** ผลไม้ นก ปลา และสัตว์ทั้งหลายที่ได้สนองความต้องการของเราอย่างไร รวมถึงการที่โลกมิได้เปิดออกและกลืนเราลงไปเสียเพื่อสร้างนรกใหม่ที่จะให้เราทนทุกข์ทรมานไปชั่วนิรันดร์

การสนทนา

เราจะจบการรำพึงนี้ด้วยการสนทนาเรื่องพระเมตตาของพระเป็นเจ้า เราจะถวายโมทนาคุณพระองค์ที่ได้ประทานชีวิตให้เราอยู่มาจนบัดนี้ โดยอาศัยพระคุณของพระองค์ เราตัดสินใจจะปรับปรุงชีวิตเราเองในอนาคต และจบการสนทนาด้วยการสวดบท "ข้าแต่พระบิดา"

จำไม่ได้ว่าจบการสนทนาด้วยบท "ข้าแต่พระบิดา" เมื่อเวลาี่นาฬิกา... รู้แต่ว่าหลังจากนั้นนอนหลับสนิทอย่างเป็นสุขจนรุ่งเช้า ... รู้สึกตัวอีกครั้งด้วยความสดชื่นแจ่มใสพร้อมบท "ข้าแต่พระบิดา" (เป็นบทภาวนาแรกในทุกลมเช้าเมื่อรู้สึกตัวตื่นไม่ว่าจะเป็นที่ไหนเวลาใด) และพร้อมสำหรับการปฏิบัติในช่วงที่เหลืออีกครึ่งวัน.....

...ลูกแกะสีดำ

คุณพ่อเจ้าวัด ทักทาย

ขณะที่เขายังอยู่ไกล บิดามองเห็นเขา รู้สึกสงสาร จึงวิ่งไปสวมกอดและจูบเขา (ลก 15: 20)

ในชีวิตประจำวันของเรา หากมีคนใดทำลายความรู้สึกของเรา หรือ ทำสิ่งที่ไม่ดีจนกว่าเรารู้สึกเจ็บใจ เราสามารถให้อภัยเขาอย่างง่ายๆ ไหม เรารู้ว่า เราคงไม่ให้อภัยอย่างง่ายๆ เราอาจพูดให้อภัยแต่ในใจลึกๆก็ยังไม่รู้สึกเจ็บปวด

จากเรื่องอุปมาบิดาที่ดีในพระวรสารของนักบุญลูกานี้ เราเห็นการกระทำที่ไม่ธรรมดาของมนุษย์ เราอาจรู้สึกแปลกใจ และ คิดเป็นไปได้อย่างไร ว่าบิดาคนนี้จะรอและมีความหวังว่าลูกชายจะกลับมา เมื่อเห็นลูกกลับมาจริงๆ เขามีความเมตตาสงสาร วิ่งไปรับเขา สวมกอด จูบ และรับเขาดั่งเหมือนไม่มีเรื่องไม่ดีที่เคยเกิดขึ้น

พระเยซูเจ้าทรงสอนว่า พระเจ้าทรงประทานอภัยดังที่บิดาที่ดีนี้ พระเจ้ามิได้ทรงทำว่า ต้องลงโทษผู้ที่กระทำผิด หรือ ต้องทรงให้รางวัลผู้ที่กระทำดีเท่านั้น พระเจ้า คือ ผู้ที่ทรงรักทุกคน แม้ว่าจะเป็นลูกเล็กที่เป็นคนบาปหรือ ลูกคนโตที่มีใจแข็ง พระเจ้าเป็นผู้ที่วิ่งต้อนรับผู้ที่เสียใจ และ สำนึกผิด

ในสายตาลูกคนโต ลูกคนเล็กได้ทำผิด เพราะเขาไม่นอบน้อมบิดา เพื่ออยู่ที่บ้านและทำงานช่วยพ่อ เขาไปออกจากบ้าน ตามใจตัวเองและไม่เคารพพ่อ ดังนั้นเมื่อเขาได้พบความอยากลำบากก็สมควรอยู่แล้ว

ขอพระโปรดยพรพี่น้องทุกท่าน
คุณพ่อเบด้า ยาซาวร์, เอส.เจ. เจ้าอาวาส

เยาวชนสายพันธุ์ใหม่

“เมื่อฉันแก่ตัวลง”

ชายคนหนึ่งทำงานอยู่ต่างประเทศ ไม่ค่อยได้กลับมาเยี่ยมพ่อแม่ ได้แต่ติดต่อกันทางจดหมาย ทุกครั้งแม่ก็จะคอยเตือนให้ระวังสุขภาพของตัวเอง ตั้งใจทำงาน ไม่ต้องเป็นห่วงแม่ ไม่ต้องกลับมาเยี่ยมบ่อยๆ เพราะจะสิ้นเปลืองเงินทอง... เขารู้ดีว่าแม่เริ่มคิดถึงเขามาก จนกระทั่งปีนี้ แม่อายุ 75 เขาจึงตั้งใจจะกลับไปเยี่ยมแม่สัก 1 เดือน จะไม่ทำอะไรเป็นพิเศษ พอบอกข่าวนี้ให้แม่ทราบ แม่จะมีเวลาอีกตั้ง 2 เดือนเศษ แม่ก็เริ่มเตรียมตัวในการต้อนรับการกลับมาเยี่ยมบ้านของลูก แม่ดึงเอาสมุดบันทึกมาจดสิ่งที่ต้องเตรียม แม่เตรียมรายการอาหารที่ลูกชอบ ดึงเอาผ้าห่มที่ลูกเคยชอบห่มมาปะชุนใหม่...สำหรับคนอายุ 75 เรื่องแบบนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายๆเลย ตอนอยู่บนเครื่องบินเขาตั้งใจว่าจะกอดแม่ให้ชื่นใจสักครั้ง แต่พอมาเห็นแม่ แม่ที่ยืนอยู่ตรงหน้า ผอมแห้ง หน้าตาเหี่ยวยุบ ช่างไม่เหมือนแม่คนก่อนหน้านี้เลย... แม่ใช้เวลาทั้งชั่วโมงเตรียมอาหารที่ลูกเคยชอบ โดยที่หาทราบไม่ว่าเดี๋ยวนี้ลูกไม่ได้ชอบอาหารแบบนั้นแล้ว ผ้าห่มที่แม่อุตส่าห์เตรียมให้ ทั้งหมดทั้งหยาบไม่สบายกายเลย แม่หารู้ไม่ว่าเดี๋ยวนี้ลูกนอนห้องแอร์และใช้ผ้าห่มขนแกะแล้ว แต่เขาก็ไม่บ่นอะไร สองสามวันแรกแม่ยุ่งอยู่กับเรื่องฉีปะฉะจนไม่มีเวลาพักผ่อน พอเริ่มได้พักแม่ก็เริ่มสอนโน่นสอนนี่พูดแต่ปรัชญาเก่าๆซึ่งปรัชญาเหล่านั้น 10 กว่าปีก่อนก็เคยพูดแล้ว พอลูกบอกว่าปรัชญาเหล่านั้นไม่ทันสมัยแล้วแม่ก็เริ่มนั่งเงิบและเศร้าซึม “เหตุการณ์เริ่มแยงลงเรื่อยๆ ผมพบว่าสุขภาพแม่แยงลง โดยเฉพาะสายตา อาหารบางจานมีแมลงวันด้วย บางทีอาหารหกบนเตา แม่ก็เก็บใส่จานตามเดิม ครั้นผมพยายามชวนแม่ไปกินนอกบ้าน แม่ก็บอกอาหารข้างนอกไม่สะอาด เมื่อผมบอกแม่ว่าจะหาคนรับใช้มาช่วยแม่สักคน แม่ก็โวยวายว่าแม่เองยังสามารถทำงานได้ ผมเลยพูดไม่ออก” “พอพวกเราเริ่มคุยกันในเรื่องทันสมัย แม่ก็จะหาว่าพวกเราเพี้ยนผมบอกแม่อย่างไม่ค่อยเกรงใจว่า..แม่ นี่มันสมัยใหม่แล้ว แม่ต้องหัดมองโลกในแง่ใหม่ๆบ้าง...ช่วงครึ่งเดือนหลังผมเริ่มขัดแม่มากขึ้นเรื่อยๆ และรู้สึกรำคาญเพิ่มมากขึ้น แต่เราไม่เคยทะเลาะกันพอผมขัดแม่ แม่ก็หยุดก็กลลง ไม่พูดไม่จาในตามีแววเหม่อลอย” “ได้เวลาที่ผมต้องเดินทางกลับ แม่ดึงกล่องกระดาษกล่องหนึ่งออกมา ในนั้นเป็นข่าวหนังสือพิมพ์ที่แม่ตัดเก็บไว้ ทุกครั้งที่ผมมีข่าวดีหรือเครียดในประเทศที่ผมอยู่ตั้งใจจะมอบให้ผมตอนที่ผมกลับมา แม่พูดอยู่เสมอว่าต้องระวังตัวให้มากๆ” แม่ดึงเอาปึกกระดาษข่าวนี้ออกมาอย่างยากลำบาก วางใส่มือผมเหมือนของขวัญชิ้นหนึ่ง ผมเริ่มรู้สึกลำบากใจ เพราะผมไม่อยากจะกลับไป มันไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว ผมรู้ว่าแม่เก็บมันด้วยความ หันใจนั้นผมกลัวว่าผมจะพลั้งพลาดมา แม่รีบเอ้อมไปหยิบแต่แทนที่แม่จะเก็บเข้ากองเดิม แม่กลับพับเก็บไว้ในกระเป๋าของตัวเอง ผมรู้สึกเอะใจ เลยถามว่า “แม่ นั่นกระดาษอะไรขอผมดูหน่อยนะ” แม่ถึงเลยอยู่ครู่หนึ่ง จึงล้วงออกมาวางบนขาปึกนั้นแล้วหันหน้าเข้าครัวไปทำกับข้าวทันที มันเป็นบทความบทหนึ่ง ชื่อว่า “เมื่อฉันแก่ตัวลง” ตัดจากหนังสือพิมพ์ เป็นช่วงที่ผมเริ่มเถียงกับแม่ถี่มากขึ้นทุกที ผมอ่านบทความนั้นรวดเดียวจบทันที -- เมื่อฉันแก่ตัวลงไม่ใช่ฉันที่เคยเป็น ขอโปรดเข้าใจฉันมีความอดทนต่อฉันเพิ่มขึ้นอีกสักนิด -- ตอนฉันทำแกงหูกใส่เลือดตัวเอง -- ตอนฉันล้มวิธีผูกเชือกกรองเท้า ขอให้คิดถึงตอนแรกๆที่ฉันใช้มือสอนเธอทำทุกอย่าง -- ตอนฉันเริ่มพำบันแต่เรื่องเดิมๆที่เธอรู้สึกเบื่อ ขอให้อดทนสักนิดอย่าเพิ่งขัดฉัน ตอนเธอยังเล็ก ๆ ฉันยังเคยเล่านิทานซ้ำๆซากๆจนเธอหลับเลย -- ตอนฉันต้องการให้เธอช่วยอาบน้ำให้อย่าตำหนิฉัน ยังจำตอนที่เธอยังเล็ก ๆ ฉันต้องทั้งอดทนทั้งปลอบเพื่อให้เธอยอมอาบน้ำได้ใหม่ -- ตอนฉันนั่งกับวิทยากรใหม่ๆอย่าหัวเราะเยาะฉัน จำตอนที่ฉันเฝ้าอดทนตอบคำถาม “ทำไม ทำไม” ทุกครั้งที่เธอถามได้ใหม่ -- ตอนฉันเหนื่อยล้าจนเดินต่อไม่ไหว ขอจงยื่นมือที่แข็งแรงของเธอออกมาช่วยพยุงฉัน เหมือนตอนที่ฉันพยุงเธอให้หัดเดินในตอนที่ยังเล็ก ๆ -- หากฉันเผชิญล้มหัวข้อที่กำลังสนทนากันอยู่ให้เวลาฉันคิดสักนิด ที่จริงสำหรับฉันแล้วกำลังพูดเรื่องอะไรไม่สำคัญหรอก ขอเพียงมีเธออยู่ฟังฉัน ฉันก็พอใจแล้ว -- ตอนเธอเห็นฉันแก่ตัวลงไม่ต้องเสียใจ ขอให้เข้าใจฉันสนับสนุนฉัน ให้เหมือนตอนที่ฉันสนับสนุนเธอ -- ตอนเธอเพิ่งเรียนรู้ใหม่ๆ ตอนนั้นฉันนำพาเธอเข้าสู่เส้นทางชีวิต ตอนนั้นขอให้เธอเป็นเพื่อนฉันเดินไปให้สุดเส้นทางให้ความรักและอดทนต่อฉัน -- ฉันจะยิ้มด้วยความขบขัน ในรอยยิ้มของฉันมีแต่ความรักอันหาที่สิ้นสุดมิได้ของฉันที่มีให้กับเธอ -- ตอนนั้น แม่เดินออกมา ผมแก้งทำเป็นไม่มีอะไรเกิดขึ้นแม่คงอยากให้ผมได้อ่านบทความนี้หลังจากผมกลับไปแล้ว ผมต้องสละไม่เอาสูกกลับไป 1 ตัว จึงยึดเก็บปึกข่าวเหล่านั้นเข้าไปได้ รู้สึกแม่จะดีใจมากเหมือนกับว่าหนังสือพิมพ์เหล่านั้นเป็นยันต์โชคลาภสำหรับผม และเหมือนกับว่าการที่ผมยอมรับหนังสือพิมพ์เหล่านั้น ผมได้กลับมาเป็นเด็กดีของแม่อีกครั้งหนึ่ง หนังสือพิมพ์เหล่านั้นไม่ได้ใช้ทำประโยชน์อะไรเลย แต่บทความ “เมื่อฉันแก่ตัวลง” บทนั้นผมได้ตัดเก็บไว้ในกรอบ เอาไว้ข้างตัวผมตลอดไป

จิตภาวนา” 11-13 กันยายน 2552

สวนสันติธรรม (คลอง 11-12, ลำลูกกา)

ช่วงเวลาที่แสนดี (ตอนที่ 10) วันอาทิตย์ที่ 13 ก.ย. 52 เวลา 00 :30 น.

เขียนมาถึงตรงนี้... เป็นตอนที่ 10 แล้ว ในขณะที่ระยะเวลาในการปฏิบัติจริงเพิ่งผ่านไปเพียง 1 วันเต็ม.. ต่อจากตอนที่แล้ว หลังจากที่ได้รับความแนะนำจากคุณพ่อภายหลังอาหารค่ำ..และคุณพ่อนแนะนำว่าช่วงเวลาของการพิจารณาโนธรรมที่ดีควรเป็นช่วงที่เงียบสงบจริงๆ ... ก็เลย ตัดสินใจเข้านอนทันทีหลังจากอ่านเอกสารส่วนที่เหลือจบเพื่อจะได้ตื่นขึ้นในช่วงเวลาที่เหมาะสม... ไม่ได้ใช้นาฬิกาปลุกเพราะเกรงว่าจะเป็นการรบกวนเพื่อนข้างห้อง เพียงใช้วิธีตั้งจิตอธิษฐานและทำสมาธิก่อนหลับไป.... เมื่อรู้สึกตัวแบบแจ่มใส มาก มาก นั้นเป็นเวลาประมาณครึ่งชั่วโมงหลังเที่ยงคืน (ปกติไม่เคยตื่นในเวลานี้)... เริ่มต้นพิจารณาโนธรรมตามแบบอย่างของนักบุญอิกญาซิโอ แห่งโลโยลา ตามรายละเอียดในเอกสารที่ได้รับแจกมา

การรำพึงถึงบาป

“เจ้าโอรสเคืองหน้าบุตรบังอยู่ท่าไม ถ้าเจ้าทำดี เราก็จพอใจรับเจ้ามาใช้หรือ ถ้าเจ้าทำไม่ดี บาบก็หมอบอยู่ที่ประตู อยากตะครุบเจ้า เจ้าจะต้องเอาชนะบาปนั้นให้ได้” (ปฐมกาล 4: 6-7)

การสวดภาวนา

ขอพระคุณจากพระเป็นเจ้าให้ทรงนำเจตจำนง การกระทำ และงานต่างๆ ของเราให้เป็นไปเพื่อการรับใช้และถวายสรรเสริญสุดดีพระองค์

ข้อรำพึงที่หนึ่ง

ได้แก่การคิดทบทวนไตร่ตรองถึงบาปของตนเอง

เราจะระลึกถึงบาปทั้งหมดในชีวิต พิจารณาบาปแต่ละปี แต่ละระยะ

วิธีที่จะช่วยในการพิจารณาเมื่ออยู่สามประการด้วยกันคือ -

- คิดถึงสถานที่และบ้านที่เราอยู่
- คิดถึงความสัมพันธ์ที่เรามีต่อคนอื่น ๆ
- คิดถึงตำแหน่งงานที่เราได้ดำรงมา

ข้อรำพึงที่สอง

การชักนำนักบาปของเรา พิจารณาถึงความน่ารังเกียจและความชั่วร้ายของบาปหนักทุกบาปที่มีในตัวของเรา เราจะขอให้บังเกิดความเสียใจมากขึ้น และ น้ำตา..... เพื่อบาปของเรา

ข้อรำพึงที่สาม

การพิจารณาว่าเราเป็นใคร ซึ่งจะลดความสำคัญของตัวเราลง ด้วยคำถามดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ฉันเป็นใครเมื่อเทียบกับคนทั้งมวล ?

(มีต่อหน้า 6)